

ning for Embedsmænd i det danskstaaende Slesvig, at man har bibeholdt en heel Deel, — med Undtagelse af de tvende nysnævnte, — rigtig nok mindre væsentlige Forbindelser imellem Slesvig og Holsteen, uagtet man har bragt det hele Offer af den constitutionelle Forbindelse imellem Danmark og Slesvig; at man har tilfagt Stænderforsamlingerne en besluttende Myndighed, uden med et Ord at antyde, at det skulde være afhængigt af, at disse Stænderforsamlinger fremtidig ville gaae Haand i Haand med Hans Majestæt — disse Punkter har jeg allerede nævnt tidligere, og jeg skal nu tillade mig foruden disse at nævne endnu nogle andre enkelte Punkter. Saaledes forekommer det mig i højeste Grad betænkeligt, at man paataenker at bibeholde en stænderst Repræsentation i Slesvig med en besluttende Myndighed. Dette lille Ord „stænderst“ gjemmer en heel Verden i sig af Kamp og Misfommelighed (Hør!). En slesvigsk Repræsentation med besluttende Myndighed kan jeg meget godt tænke mig, og for den vilde jeg have langt mindre Frygt, men en „stænderst“ Repræsentation, hvilken Fare indeholdes ikke deri for det Danste i Slesvig? (Hør!). Dette Ord „stænderst“ kan let medføre, at baade Kjøbstæderne og de større Landeendomsbestodere, hvor det Tydske er saa aldeles det Overveiende, faae deres særegne Repræsentation (En Stemme: Det er ogsaa Meningen!). Disse Ord „stænderst Repræsentation“ kunne ikke være valgte af et upartisk Hjertelag, af et Hjertelag, der ikke holder lidt mere til det Tydske end til det Danste (Hør!). Jeg kan fremdeles ikke nægte, at Udtalelsen i den Kongelige Kundgjørelse om Holsteens Forhold til det tydske Forbund ogsaa i saa Henseende har noget meget Betegnende i den Form,

hvor den fremtræder. Der staaer nemlig: „Bort Forhold som Medlem af det tydske Forbund for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg forbliver usorandret.“ Det er en mærkelig Betegnelse, thi det maa vel erindres, at man tidligere har opstillet det System, at i Grunden havde Holsteen ikke noget at gjøre med det tydske Forbund, idet det kun var Kongen af Danmark, der paa Holsteens Vegne havde noget at gjøre med det tydske Forbund (Hør!). I den saaledes nu valgte Udtryksmaade seer jeg derfor ogsaa et Sindelag udtalt, der ikke kan vække Tillid. Hvorfor har man, da man dog veed, at der er Mange i vor Midte, der frygte for, at Kongen af Danmark skal synke ned til at blive en tydske Forbundsvasal, og da man dog veed, at vi virkelig have en alvorlig Betyrning for, at den paataenkte Ordning kan bringe os og alle vore Forhold i en fuldkommen Afhængighed af tydske Indflydelse og fremmede Magter, hvorfor har man, siger jeg, ikke hmitet et Ord om, at man vilde søge at træffe Bestemmelser, som kunde forebygge, at det tydske Forbunds Høihed over de tydske Forbundslande ogsaa kom til at udstrække sin Indflydelse til Danmarks Konge og den øvrige Deel af det danske Monarchie? Jeg har udtalt, at jeg vilde lægge særdeles megen Vægt paa, om Regjeringen, naar Budgettet var vedtaget, vilde beslutte, at Rigsdagen skulde gaae hjem, for atter at sammekaldes om to eller tre Maaneder og da forelægges Regjeringens Planer, og jeg har gjort opmærksom paa alle de med en saadan Fremgangsmaade forbundne Fordele, men det synes at være forgæves. Gjærning at søge at bevæge Ministeriet til at gaae ind paa en saa billig Fordring.